

Dansk Kvindesamfunds Virksomhed.

D. K. havde den 8. ds. sin første Klubaften for i Aar. Fru Salicath gav en interessant Skildring af *Herberg for Hjemløse* i Dronningens Tværgade 54.

Denne Institutions Middel og Maal er: *Hjælp til Selvhjælp.*

Herberget kan give Nattely til 190 Mænd. Enhver fattig eller uheldig forkommen Mand har Adgang til Herbergets Goder, men hvis det viser sig ved nærmere Bekendtskab, at de er Plattenslagere eller professionelle Tiggere, som man ikke kan faa til at tage en lille Gerning op, da bliver de, efter gentagen Opfordring om at tage Arbejde, og de ikke vil tage det Arbejde, som anvises dem, bortviste fra Hjemmet. Ikke mindre end 60 % er indvandrede fra Landet, og dem søger man at bringe tilbage til Landet i faste Pladser.

Bad og Desinfektion leveres gratis, men for Kost og Logis skal betales lidt. Siden Herbergets Oprettelse d. 7. Februar 1896 har det givet 251,716 Personer Nattely.

Man agter nu at udvide Herberget med en særskilt Afdeling til ogsaa at optage hjemløse Kvinder. Meget kan spares ved at benytte fælles Køkken og Desinfektionsovn. For at vinde ~~Midler~~ en Indsamling sat i Gang. Det er at haabe, at Almenheden efter bedste Evne vil støtte denne gode Sag. Hjælp til Selvhjælp er den bedste Form for al Godgørenhed.

C. Barner-Aagaard: Erik Randborg.

Der er megen god Villie i denne Bog; men Forfatterinden synes mærkværdig upaavirket af den realistiske Retning, som dog snart i en Menne-skealder har behersket Litteraturen. Selv om man kun kendte vort radikale Venstreparti gennem Avislæsning, maatte man vide, at denne Mand, som kun er vittig i en Kreds af Undermaalere, kun virksom overfor Toddyglassene, kun vinder Damernes Gunst, naar ingen Løjtnantsuniform kommer ham i Vejen, og kun vover at duellere pr. Cycle — at han er for ringe en Repræsentant for et Parti, der i hvert Fald har vist, at det ikke lader sig sætte til Vægs af en Smule Dameroman havde jeg nær sagt, men af Respekt for det Blad, jeg skriver i, skynder jeg mig at ændre Udtrykket til: en grumme overfladisk Kritik.

I én Henseende kan man sympatisere med Forfatterindens Tendens: den Demokratisme, der for sig selv først og fremmest kræver Luksus og Livsnydelse er noget fordægtig og fortjener, at man gaar den paa Klingen. Men det norske Ægtepar, der opstilles som Eksempel paa ægte, demokratisk Sindelag, minder lige saa lidt som Bogens Levemænd om Figurer fra

det virkelige Liv. Forfatterindens lette og behagelige Pen synes ikke skaaren til at behandle store Samfundskonflikter eller dybtgaaende sjælelige Rørelser. Den vilde gøre større Virkning paa mindre Omraader.

K.

Rosenvængets praktiske Kursus,

ledet af Frk. *Elisabeth Gad*, begynder til 1ste Februar et nyt 3 Maaneders Kursus i Fag, som kan have Betydning for en vordende Husmoder eller Husbestyrerinde. Der undervises i *Dansk, praktisk Regning, Sundheds-lære, Skrædder- og Linnedsyning* (Klipning og Reparation), *Husholdnings-lære* (med praktisk Forsøg i Kogning, Bagnings og fin Vask) og endelig i Børnepleje og Børns Behandling og Sysselsættelse efter den Pestalozzi-Frøbelske Methode.

Efter det 3 Maaneders Kursus, som varer til 15de Maj, følger en 3 Maaneders praktisk Uddannelse i Børne- og Sygepleje paa en af de til Kursuset knyttede Institutioner. Prisen for de 6 Maaneder er 50 Kr. Hensigten er at hjælpe unge Piger, som ikke har Raad til at tage Artium eller Præliminæreksamen, og hvis Evner ligger mere i praktisk Retning, til at uddanne disse Anlæg, saa de kan møde et Hjem mange forskelligartede Pligter, og navnlig Pligterne overfor Børnene, bedre udrustede, end det nu ofte er Tilfældet. Ogsaa unge Piger, der søger Plads som Støtte og Hjælp i andres Hjem, vil paa de praktiske Kursus kunne faa den Uddannelse, som det nu saa ofte sørgeligt skorter paa. Til Kursuset er knyttet en Række Foredrag, saaledes den 18de Januar „om Haandværk“ af Frk. *Mygdal*. — senere „om Handel“ af Frk. *Borup* og „om Sygepleje“ af Fru *Norric*, f. Harbou.

„Pauline Worms Minde.“

Boglegaterne er i Aar uddelte til: Frk. *Gunnhilde Andersen* af Kbhvn., Frk. *Anna la Cour* af Odder, Frk. *Anna Hansen* af Horsens, Frk. *Kirstine Lomholt* af Horsens, Frk. *Elisabeth Ryberg* af Kbhvn. og Fortsættelse fra 1895 til Frk. *Dagmar Albrechtsen*.

„Bog og Naal“,

Nordisk Maanedsskrift for kvindelig Undervisning og Opdragelse. Vi henvende vore Læseseres Opmærksomhed paa „Bog og Naal“, som med dette Aar begynder sin 7de Aargang. „Bog og Naal“, der oprindeligt kun var Organ for de danske Pigeskoler, blev for et Aar siden „nordisk“ og har siden haft Redaktion for alle 3 Lande. Man vil se, at Teksten er dels dansk, dels svensk, dels norsk, ligesom Aarsbe-

retningen vil give et Overblik over „Den danske Pigeskole“s „Arbejde og Program.“

Tillempeiser.

Under denne Overskrift skriver den kvindelige Pseudonym, David Lesueur i La Fronde om Laura Marholms Angreb paa Kvindesagen bl. a. følgende:

„Om vi kunde bevise, at Kvinderne i gamle Dage var lykkeligere, end de er nu, ja at deres Liv var mere i Overensstemmelse baade med deres egen Natur og med Samfundets Interesser, saa vilde vi derved kun fremsætte en teoretisk Sandhed, der intet har at gøre med den praktiske Virkelighed

„Naar man hører alle de Ord, der flyder som Strømme, naar man læser al den Literatur, der behandler dette Spørgsmaal i dets Enkeltheder, saa skulde man tro, at man kan regere Verden med smukke Ord, og at naar blot Forfattere og Talere er enige om, hvordan det skal være, saa vil ogsaa Samfundslivet rette sig efter deres Vilje og Paradiset opstaa paa Jorden. „Saaledes gaar det ikke til i denne Verden o. s. v.“

„Om ogsaa baade den gamle og den ny Verden efter Fru Marholms Raad vilde fastslaa, at vi bør vende tilbage til det gamle Kvindeideal og forme vore Døtres og Søstres Liv efter gamle Dages Mønstre, saa vil dog alt under Solen blive som det er — akkurat paa samme Maade som om vi fik Kvindeemancipationen vedtaget ved en Folkeafstemning.

„Dette vil ikke sige, at der ikke skulde være noget at gøre paa dette Omraade, ikke noget nyt at arbejde for. Men den Sandhed, vi skal sige, maa staa i Forhold til Tingene, som de er i Nutiden, til de Betingelser, hvorunder vore Dages Kvinder lever. Det kan ikke være en absolut Sandhed, eller med andre Ord et Luftbillede, et intet.

„Udviklingen og Tillempeiser former os. Hvis vi vil arbejde udenfor eller imod dens Love, vil vort Arbejde blive frugtesløst.

„Kvindebevægelsen er et Led i Udviklingen. Ingen Talemaader kan bestemme dens Gang, saa lidt som de kan standse den. Den er et helt Køns ubevidste Tillempeise til den ny Tids sociale, økonomiske og psykologiske Liv.“

„Det, det gælder, er at finde den bedste Løsning. At raabe op imod Virkningen uden at forstaa Aarsagen, det er at bære sig ad som blinde Hulebeboere, der vil indrette sig, som om de endnu havde Øjne.

Rettelse. I Kv. o. S. Nr. 1 fjerde Spalte fra neden Marie Reinholdt læs Mathilde Reinholdt.

Københavns Tjenestepigeforening afholder Møde i Rosenlunden Østerbrogade 68, 1., d. 17. Januar Kl. 8. **Alle Tjenestepiger indbydes.**

Ny tiltrædende Abonnenter

til Januar Kv. vil ved Indsendelse af Postvæsenets Kvittering og et 4-Øres Frimærke til: Kt., Nørregade 33, St., gratis faa tilsendt Oktober Kv. saavidt Oplaget rækker. Abonnement 50 Øre + Postpenge, i København 9 og i Provinserne 11 Øre Kvartalet.

Bestilles i Provinserne paa nærmeste Posthus og hos Landpostbudene, i København paa nærmeste Posthus og paa Bladets Kontor.

Rosenvængets praktiske Kursus.

Rosenvængets Allé 18, 1ste Sal. Begynder til Februar. — Nærmere Underretning faas mellem Kl. 1—3 dagl. af Frk. Elisabeth Gad.

Program hos Boghandler Hagerup, Gothersgade og Boghandler Bræstrup, Østerbrogade.

Odder Broderihandel.

Stort Udvalg af alt til Broderifaget henhørende.

Lærerinder ved Højskoler og andre Haandgerningskoler erholde 10 % Rabat.

Paategning udføres hurtigt og billigt paa alle Stoffer.

Hurtig Ekspedition.

Helga Videbæk, Odder.

Af „Geheimkonferentsraadinde **Andreas Mindelegat til Fremme af Kvinders økonomiske Selvstændighed**“, der er undergivet **Dansk Kvindesamfunds Fællestyrelse**, uddelles Renterne (henved 700 Kr.) i en eller flere Portioner den 5te April 1900 og kan ifølge Fundatsen søges af danske Kvinder, der „kunne henregnes til den saakaldte dannede Klasse“ og som søge Uddannelse til selvstændigt Erhverv, f. Ex. ved Handel, Haandværk, Stillinger som Læge, Lærerinder, Kunstnerinder.

Ansøgninger med fornødne Bilag indgives inden 1ste Februar til en af **Dansk Kvindesamfunds Kredsstyrelser** under følgende Adresser: **Aalborg**, Frøken M. Hasselbalch, Nørre-Sundby; **Aarhus**, Fru Anna Laursen, Søndergade; **Horsens**, Frøken Kirsten Laursen, Lund Skole; **København**, Kontoret, Nørregade 33, Stuen; **Odense**, Fru Kirstine Nielsen, Vindegade; **Odder**, Fru Kirstine Iversen, Kirkebakken; **Ringkjøbing**, Fru Stampe Feddersen, Rindomgaard; **Ronne**, Fru Rigmor Schmidt, f. Løwenthal; **Sorø**, Fru Magdalene Lauridsen, Husholdningsskolen; **Svendborg**, Frøken Anna Redder, Fruestræde 1, og **Vejstrup**, Fru Anna Rasmussen, Oure Mark pr. Oure.

Magasin du Nord.

**Dampvæveri,
Gardin- og Møbelstof-Fabrik.**

Hver **Onsdag** sælges Rester af alle Varesorter samt afskaarne mindre Maal af Partivarer under almindelig Pris.

Alt er mærket med Maal og Pris.

Ved disse billige Onsdags-Salg er altid Lejlighed til fordelagtige Indkøb, saavel af Fabrikvarer med Vævefejl som andre kurrante Manufakturvarer.

men pludselig rejste til København, fik en Ansættelse i Ministeriet (d. v. s. i et af Ministerierne), giftede sig Aaret efter med en ung Pianistinde, som døde, da Inga blev født — dette fortæltes ogsaa S. 1 — og at han derefter bragte Barnet til Klitholm, men selv drog til Syden og døde i Rom af Malaria. Her have vi altsaa ligesom om Moderen en hel anden Fremstilling om Sønnen, end den korte Meddelelse om hans Død i Krigen 1864. Den stemmer visselig langt bedre med, hvad der senere (S. 139) fortælles om ham; men hvorledes kan en Forfatterinde glemme S. 70, hvad hun skrev S. 1, eller undlade at rette paa sidstnævnte Sted, naar hun under det paafølgende Arbejde faar en anden Ide end den, hun først havde tænkt sig? Thi selv om man kan tænke sig, at slige Fejl kunne glide med under den første hurtige Nedskrivning, naar Forf.s Tanker ere helt optagne af at udarbejde Bogens egentlige Indhold, kender hun da slet ikke til en rolig og grundig Gennem-

gaaen og Affiling af den nedskrevne Fortælling i dens Helhed, eller har hun ingen fortrolig og alvorlig Raadgiver, der kan hjælpe hende til at opdage og rette saa grove Bommerter? Det ærgerligste ved disse er, at hverken Krigen 1848 eller den 1864 har den ringeste Betydning for Bogen; thi Bedstemoder Heine kunde ligesaa let have gjort Bekendtskab med sin Ægtefælle under helt andre Forhold, t. Ex. ved hans tilfældige Besøg paa en Nabogaard, og hans Tilbøjelighed for Vin og Kvinder kan langt bedre tænkes udviklet under Garnisonlivet i København end under Feltlivet 1848—50. Hendes halvt tvungne Giftermaal (S. 136) vilde ogsaa blive lettere forklarligt, naar vi tænke os tilbage til 1822 eller de nærmest følgende Aar, som er den eneste rette Tid efter Bogens hele Bygning, end naar det skal henføres til 1848. — Som vi sagde ovenfor, er den nye Fortælling om Sønnen langt bedre; kun bliver det besynderligt, at der skal medgaa 37 Aar fra 1827 til 1864

inden han faar afsluttet sit lidet indholdsrige Liv. Dog herpaa kunde der let raades Bod, naar man skød enten Moderens Fødsel eller hendes Giftermaal nogle faa Aar frem i Tiden.

Men Forf. forstaaer desværre slet ikke at beregne sin Tid eller at overholde nogen Tidsregning. Ingen kan læse Bogen uden at faa det Indtryk, at dens hele Handling foregaar i Løbet af nogle faa Maaneder, fra For-aarets Begyndelse indtil en kort Tid efter Bedstemoderens Død, der falder paa St. Hans Aften. Den afgørende Samtale mellem Lægen og Inga holdes „en varm Juniaften“ (S. 91); det næste Afsnit, da Inga gaar i Strandbad med lille Kaj, foregaar „en hed Julidag“ (S. 103); men derefter gaar der endnu nogen Tid, inden Bedstemoderen bliver syg, og nogle Dage — der siges ikke hvor mange — inden hun dør — St. Hans Aften. Hvorledes kan det rimes sammen? Er det en Trykfejl (S. 103) og skal der staa en Junidag i Stedet for Julidag, da er det stilistisk meget uheldigt at be-

gynde to Afsnit paa denne Maade, og det er heller ikke rimeligt, at Kajs Moder der første Gang (S. 42) — i April — bylter Drengen ind i Sjaler og Tæpper til en Køretur, skulde til-lade ham at gaa i Vandet i Vesterhavet tidlig i Juni Maaned. Forf. har utvivlsomt gjort en stor Fejl i at ville presse hele Handlingen, især dens sidste afgørende Del, sammen i altfor kort Tid, alene for at opnaa en symbolsk Virkning ved at lade Bedstemoderen dø selve St. Hans Aften.

Naar Forf. kan gøre saadanne Fejl i Bogens Anlæg, er det intet Under, at man kan finde andre Unøjagtigheder i dens Enkeltheder. Hun bestemmer saaledes Blomsternes Blomstringstid med en utilladelig Frihed; hun har (S. 99) Æbleblomster sammen med vilde Roser, men de første afblomstre i Maj, de sidste fremkomme mindst en Maaned senere. Ligeledes lader hun (S. 159) St. Hans Aften og (S. 172) en Uge senere ved Bedstemoderens Jordefærd Syrener og Guldregn, der begge ere afblomstrede i de første